

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Ad Nonam, Hymnus LXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Tertiam.

Hymnus LXIII.

O Pœnitendi speculum
 Exemplar nobis vnicum,
 Tu post dilectum clamitas
 In huius cor insinuas.
 Si tibi sunt delicta,
 Iesu (dicis) in homine.
 En me, nam tui languet
 Amore nec te desero
 Te mihi nil est charius,
 Te Iesu nil suauius,
 Te prædicantem prosequor
 Tuis verbis reficior.
 Me licet soror increpet,
 Aut Phariseus murmuret,
 Vnum est necessarium:
 Hoc eligo quod optimum.
 O Magdalena splendida
 Mater nobis impetra,
 Nunc delictorum veniam,
 Iugemq; Dei gratiam.
 Sit hic plena contritio,
 Veraq; sit dilectio,
 Sit mox post vitæ terminum
 Cœleste nobis gaudium.
 Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Sextam.

Hymnus LXIV.

A Eterni Patris vnice
 Nos pio vultu respice,
 Qui Magdalenam liberæ
 Vocas ad thronum gratiæ.
 Nam hæc est illa Maria
 Ex qua septem dæmonia
 Dum flet, tu pius eijcis,
 In eius cor te imprimis.

Errauerat ouicula,
 Redit orans pro venia,
 Et vetustatem exiit
 Nam sponsa fore meruic.
 Ex vase contumeliæ,
 Vas reformasti gratiæ,
 Quam cernis plenam vitijs
 Tuis imple delictijs.
 Ex hoste fit discipula,
 Ex nigra mox fit candida,
 Placet quæ fuit sordida,
 Hæc Christe tua est gratia.
 Per hanc ad spem nos origis,
 Qui pœnitentem suscipis,
 Misericors tu prodigæ
 Pater occurris filiæ.
 Iesu dulce refugium,
 Spes vera pœnitentium,
 Per Magdalene meritum
 Nostrum tu solue debitum.
 In nobis mundus percat,
 Sed amor tui hæreat,
 Vt nostrum post exiliū
 Tuum intremus gaudium!
 Tibi sit laus qui veniam,
 Mariæ das & gratiam,
 Patri cum sancto Spiritu
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Nonam.

Hymnus LXV.

D Vm amor tuus patitur,
 Iesus dum crucifigitur,
 Tu amica compateris,
 A cruce nec te diuidis.
 Te plagæ Christi vulnerant,
 Eius dolores sauciant,
 Quæ multis eras tristior,
 Apostolis constantior.
 Non sufficit compassio,
 Minor tibi deuotio
 Videtur ni perunxeris,
 Sepultumq; dilexeris.
 At magno replet gaudio
 Te, quem dolebas nimio
 Mœrore, dum te visitat.

Se redinium indicat,
 Pia mater & humilis,
 Memor naturæ fragilis,
 In huius vitæ fluctibus
 Nos tuis rege precibus.
 Tibi fit laus qui veniam
 Mariæ das & gloriam
 Cum Patre & sancto Spiritu
 Iesu nos salua in exitu, Amen.

Ad Vespera.

Hymnus LXVI.

O Mulier sanctissima,
 O sponsa Christi candida
 Huic consecras te subito,
 Abstraxit qui te feculo
 In specum ibas feruida
 Amore Iesu languida,
 Annis triginta absconderis,
 Pasta cibus Angelicis.
 Deserti fers incommoda,
 Et septies in æthera
 Quouis die sustolleris
 Cœli fouenda gaudijs.
 O Magdalena, filium
 Ex lubrico castissimum
 Fac vt peccata desleam,
 Amore Iesu langueam.
 Tibi fit laus qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Completorium.

Hymnus LXVII.

Sacro sumpto viatico
 Migrabas ex hoc seculo
 Quam Angelorum agmina
 Ad cœli ducunt gaudia.
 Nunc esto memor miseri
 O mater tui seruuli,
 Me fac à malis eripi,
 Et à peccato corrigi.
 Delicti quicquid infidet,
 Quod in me tibi displicet,
Mihî mater amoveas,

Christo me purum offeras
 Me fac in pœnitentia.
 Tua sequi vestigia,
 Vt Deo totus placeam,
 Hunc extra nihil diligam.
 Fac vt purgatus moriar,
 Per Christi mortem consequar
 Et peccatorum veniam
 Et plenam cœli gloriam.
 Tibi fit laus, qui gratiam
 Mariæ das & gloriam,
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Antiphona.

O Speculum pœnitentiæ, ô exem-
 plar continentiæ, ô monumen-
 tum diuinæ misericordiæ, quæ
 subito ex vase contumeliæ in vas muta-
 ta es gratiæ, vt quomodo in te abunda-
 uerat delictum, abundaret & gratia. Esto
 nobis ô pia mater Magdalena ante
 Christum inuentrix nunc & in mortis
 hora, quoniam post Dei matrem non
 facile ditiozem meritis, nec pleniozem
 gratijs, quam te, nec perfectiozem san-
 ctitate, nec gloria inuenimus sublimio-
 rem.

Versus.

Iesu dulcis & formosè,
 Animam qui speciosa
 Magdalenz attraxisti,
 Quam de fece subtraxisti:
 Alsit tua gratia.

Responsorium.

Fac amore vulneratos
 Eius filios nos gratos,
 Pia vt compunctione
 Tuæ dilectione
 Accendamur feruida.

Oratio.

Domine Iesu Christe, qui B. Mariã
 Magdalenam, olim peccatricem,
 sed pœnitentem ex inferni fauci-
 bus

||| 4 bus